

Projekt

z dnia 2 czerwca 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W TARNOWIE**

z dnia 2025 r.

w sprawie częściowego zniesienia form ochrony przyrody w Tarnowie

Na podstawie art. 44 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 i 1940) Rada Miejska w Tarnowie uchwala, co następuje:

§ 1. Znosi się częściowo formę ochrony przyrody – pomnik przyrody przy ul. Krzyskiej w Tarnowie (działka nr 106/1, obręb 105), który stanowi aleja wiązowa, ustanowiony zarządzeniem Nr 4/87 Wojewody Tarnowskiego z dnia 6 kwietnia 1987 r. w sprawie uznania tworów przyrody za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Tarn. Nr 4, poz. 42) – w zakresie dotyczącym drzewa wiąz szypułkowy (*Ulmus laevis*) o obwodzie pnia 259 cm na wysokości 130 cm, usytuowanego w punkcie o współrzędnych: X: 5543951.08, Y: 7499656.56, oznaczonego cyfrą 1 na załączniku graficznym nr 1 do uchwały.

§ 2. Znosi się częściowo formę ochrony przyrody – pomnik przyrody, usytuowany przy ul. Braci Saków w Tarnowie (działka nr 1/66, obręb 264), który stanowi drzewostan parku podworskiego w Tarnowie-Gumniskach, ustanowiony rozporządzeniem Nr 7/93 Wojewody Tarnowskiego z dnia 23 lipca 1993 r. w sprawie uznania tworów przyrody za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Tarn. Nr 6, poz. 48) – w zakresie dotyczącym następujących drzew i krzewu:

- 1) jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*) o obwodzie pnia 215 cm na wysokości 130 cm, usytuowany w punkcie o współrzędnych: X:5541192.26, Y:7500391.32, oznaczony cyfrą 1 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 2) topola kanadyjska (*Populus x canadensis*) o obwodzie pnia 260 cm na wysokości 130 cm, usytuowana w punkcie o współrzędnych: X:5541061.06, Y:7500360.08, oznaczona cyfrą 2 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 3) robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia*) o obwodzie pnia 360 cm na wysokości 130 cm, usytuowana w punkcie o współrzędnych: X:5541077.44, Y:7500530.18, oznaczona cyfrą 3 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 4) robinia akacjowa (*Robinia pseudoacacia*) o obwodzie pnia 460 cm na wysokości 130 cm, usytuowana w punkcie o współrzędnych: X:5541084.37, Y:7500532.49, oznaczona cyfrą 4 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 5) wiaz szypułkowy (*Ulmus laevis*) o obwodzie pnia 14+43+57 cm na wysokości 130 cm, usytuowany w punkcie o współrzędnych: X:5541251.24, Y:7500494.33, oznaczony cyfrą 5 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 6) grab pospolity (*Carpinus betulus*) o obwodzie pnia 55 cm na wysokości 130 cm, usytuowany w punkcie o współrzędnych: X:5541216.70, Y:7500525.16, oznaczony cyfrą 6 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 7) topola kanadyjska (*Populus x canadensis*) o obwodzie pnia 346 cm na wysokości 130 cm, usytuowana w punkcie o współrzędnych: X:5541069.36, Y:7500378.38, oznaczona cyfrą 7 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 8) lipa drobnolistna (*Tilia cordata*) o obwodzie pnia 169 cm na wysokości 130 cm, usytuowana w punkcie o współrzędnych: X:5541231.51, Y:7500433.10, oznaczona cyfrą 8 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;

- 9) klon jawor (*Acer pseudoplatanus*) o obwodzie pnia 146 cm na wysokości 130 cm, usytuowany w punkcie o współrzędnych: X:5540870.52, Y:7500591.33, oznaczony cyfrą 9 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 10) klon jawor (*Acer pseudoplatanus*) o obwodzie pnia 143 cm na wysokości 130 cm, usytuowany w punkcie o współrzędnych: X:5540857.22, Y:7500594.13, oznaczony liczbą 10 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały;
- 11) jałowiec pospolity (*Juniperus communis L.*) o powierzchni 10 m², oznaczony liczbą 11 na załączniku graficznym nr 2 do uchwały.

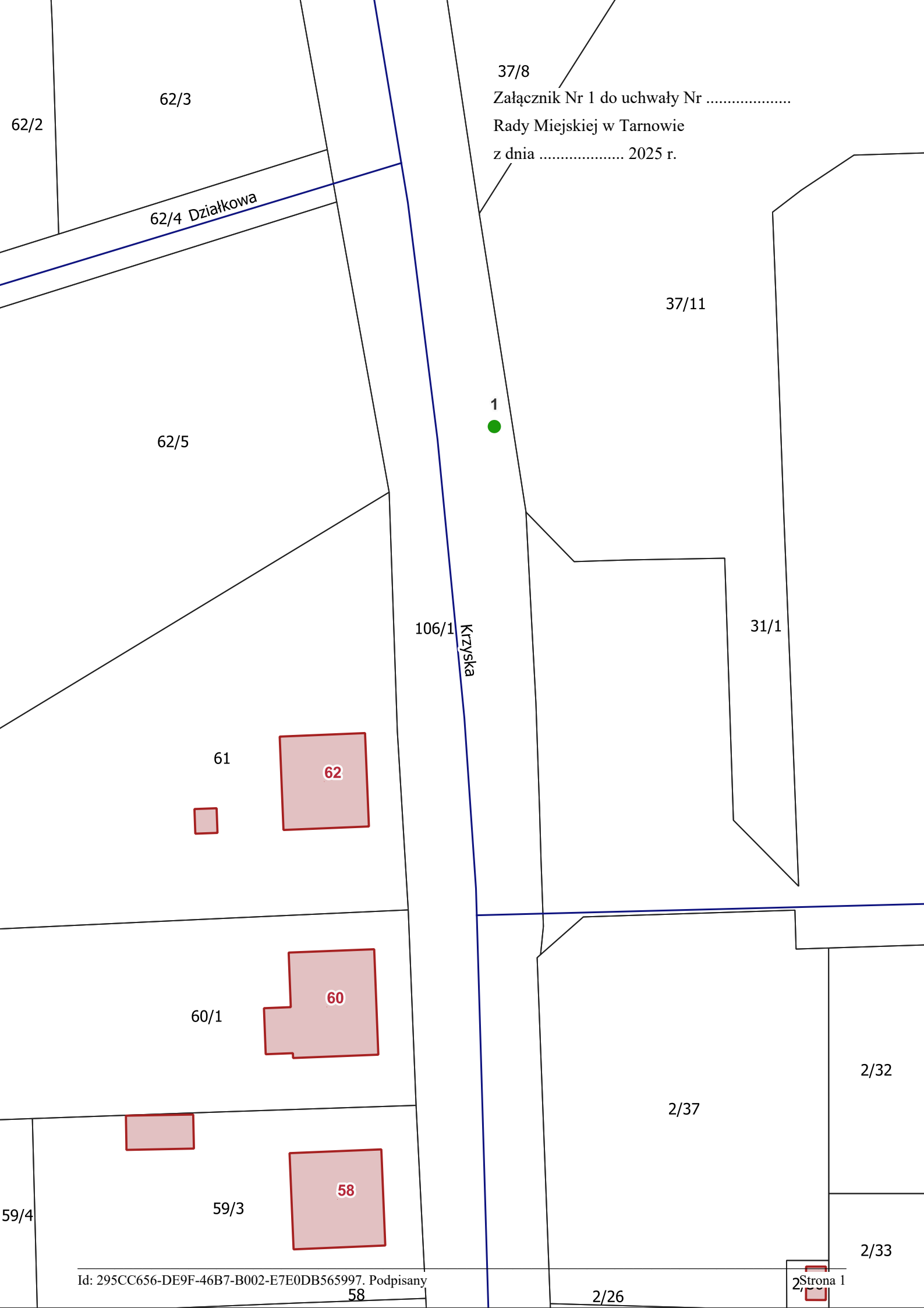
§ 3. Częściowe zniesienie form ochrony przyrody, o których mowa w § 1 i 2, następuje z powodu utraty wartości przyrodniczych, ze względu na które ustanowiono formę ochrony przyrody, oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnowa.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Tarnowie

Małgorzata Mękal

37/8

Załącznik Nr 1 do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Tarnobrzegu
z dnia 2025 r.

62/3

62/2

62/4 Działkowa

37/11

62/5

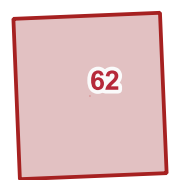
1

106/1
Krzyszka

31/1

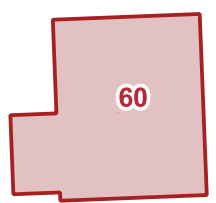
61

62

60/1

60

2/32

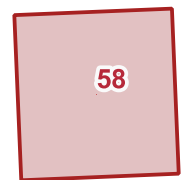
2/37

2/33

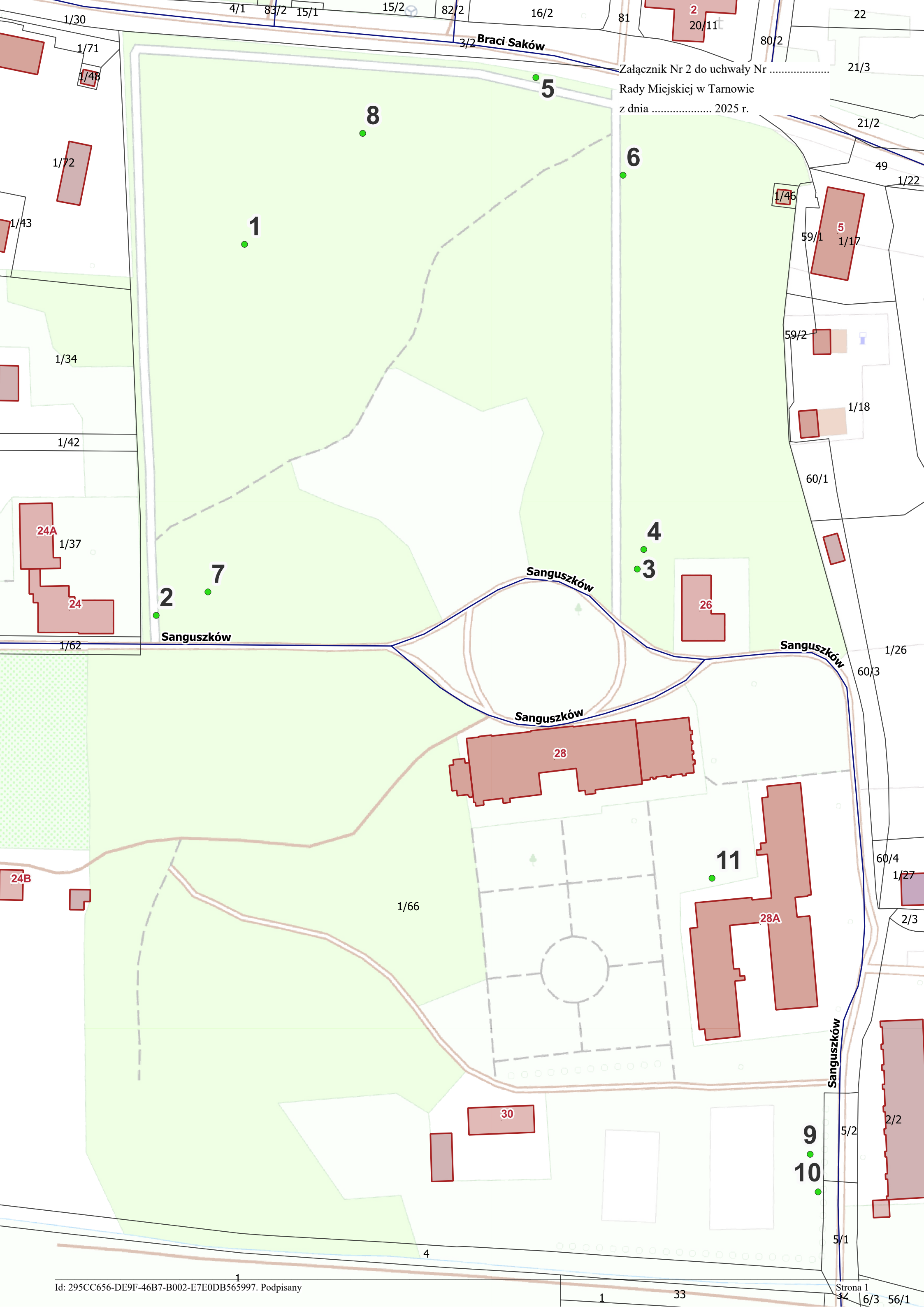
2/26

59/3

58

59/4

Uzasadnienie

W Tarnowie aktualnie mamy 45 pomników przyrody. 2 z nich to głązy narzutowe, pozostałe to drzewa (pojedyncze, grupy drzew, aleje drzew). Łącznie w Tarnowie ochroną pomnikową objęte jest kilkaset drzew. Niestety żywot drzew w mieście nie jest łatwy, są narażone na oddziaływanie zabudowy miejskiej, komunikacji, przemysłu, zmniejszone nawadnianie, a także oddziaływanie warunków atmosferycznych. Powoduje to poddawanie drzew presji skutkującej chorobami, uszkodzeniami, a niekiedy zamieraniem. Staramy się ratować drzewa (o ile jest to możliwe), badamy ich stan (np. ostatnio z wykorzystaniem metody tomografii komputerowej), dokonujemy także ich pielęgnacji (w poprzednim roku dzięki pozyskaniu środków od Wojewody Małopolskiego dokonano pielęgnacji następujących 3 pomników przyrody: dąb szypułkowy przy ul. Bema 13, dąb szypułkowy przy ul. Bema 4-8 oraz jesion wyniosły przy ul. Narutowicza 31). Mimo podejmowanych działań nie wszystkie pomniki przyrody są w stanie przetrwać, dlatego osoby i jednostki odpowiedzialne za bezpieczeństwo i eliminowanie zagrożeń ze strony tych drzew zwracają się o zniesienie ochrony pomnikowej, aby uniknąć narastającego ryzyka.

Drzewostan usytuowany przy ul. Krzyskiej w Tarnowie (działka nr 106/1, obręb 105), który stanowi aleja wiązowa (wraz z innymi gatunkami drzew) ustanowiony został pomnikiem przyrody zarządzeniem Nr 4/87 Wojewody Tarnowskiego z dnia 6 kwietnia 1987 r. (Dz. Urz. Woj. Tarnow. Nr 4, poz. 42). Referat Gospodarki Komunalnej w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska UMT zwrócił się z wnioskiem o zdjęcie ochrony pomnikowej z 1 drzewa – wiazu szypułkowego o obw. 259 cm ze względu na zaburzoną statykę drzewa i uszkodzony system korzeniowy, co powoduje zagrożenie dla przechodniów i ruchu drogowego.

Historia zespołu pałacowo- parkowego Sanguszków sięga początku XVIII w. Istniejący pałac powstał w 1799 r., a w latach późniejszych za czasów księcia Eustachego założono park. W okresie międzywojennym został on nieco przebudowany, szczególnie po południowej stronie pałacu (fontanna, ogród włoski). Jednakże całe założenie parkowe zostało utrzymane w swobodnym, krajobrazowym charakterze.

W skład ówczesnego drzewostanu parkowego wchodziły głównie gatunki rodzime: lipy, klony, dęby, jesiony, wiązy, buki i świerki. Wprowadzono również pojedynczo lub grupowo obce gatunki drzew, takie jak: kasztanowce, robinie, tulipanowce, platany, sosny wejmutki. Taki skład gatunkowy utrzymał się do czasów współczesnych, co potwierdza wykonana w 2016 r. dokumentacja parku (inventaryzacja i koncepcja). Na jej podstawie kilka lat temu wykonano kompleksową pielęgnację części drzew parkowych położonych po południowej stronie pałacu (od strony Góry św. Marcina). Corocznie wykonywane są doraźne prace przy pojedynczych drzewach na terenie całego parku.

Najstarsze drzewa parkowe, pochodzące z początków założenia mają obecnie 150-180 lat. Obecnie większość z nich weszła w okres starzenia i obumierania i jest to naturalny proces życiowy. Z wiekiem stare drzewa stają się bardziej podatne na choroby, szkodniki i uszkodzenia mechaniczne, powodowane przez silne wiatry, burze czy obciążenie śniegiem. Gałęzie i grube konary zaczynają usychać, a wewnętrzne warstwy drewna w pniu zaczynają się rozkładać co powoduje powstawanie rozległych ubytków tkanki drzewnej w ich wnętrzu. Drzewa przestają aktywnie rosnąć, chociaż ich systemy korzeniowe nadal „pracują”, dostarczając składniki pokarmowe dla utrzymania podstawowych funkcji życiowych.

O pielęgnację i właściwe utrzymanie drzew w Parku Sanguszków dba Referat Gospodarki Komunalnej w Wydziale Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska UMT, który zwrócił się z wnioskiem o zdjęcie ochrony pomnikowej z 10 drzew i krzewu ze względu na ich zły stan zdrowotny i zagrożenie jakie stwarzają dla bezpieczeństwa. Wśród drzew i krzewu znajdują się:

- jesion wyniosły o obw. 215 cm - jedna z odnóg jest złamana, a pień jest wypróchniały,
- topola kanadyjska o obw. 260 cm - drzewo zamiera, pień jest silnie wypróchniały u podstawy,
- robinia akacjowa o obw. 360 cm - pień jest wypróchniały i pęknięty,
- robinia akacjowa o obw. 460 cm - drzewo dwupniowe, pień jest silnie wypróchniały,
- wiąz szypułkowy o obw. 14+43+57 - drzewo zamiera, dwie odnogi są obumarłe,
- grab pospolity o obw. 55 cm - drzewo jest uschnięte,
- topola kanadyjska o obw. 346 cm - pień jest silnie wypróchniały u podstawy,

- lipa drobnolistna o obw. 169 cm - pień jest silnie wypróchniały, ubytek kominowy otwarty u podstawy pnia,

- klon jawor o obw. 146 cm - drzewo jest w stanie zamierania,

- klon jawor o obw. 143 cm - jest zamierający,

- jałowiec pospolity o pow. 10 m² - jest obumarły.

Wszystkie drzewa ze względu na zły stan zdrowotny powodują zagrożenie bezpieczeństwa osób przebywających na terenie Parku. Krzew jałowca jest całkowicie obumarły.

W myśl art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody zniesienie formy ochrony przyrody, jaką jest pomnik przyrody, następuje m.in. w razie utraty wartości przyrodniczych, ze względu na które ustanowiono formę ochrony przyrody oraz dla zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego.

W odniesieniu do drzew ujętych w projekcie uchwały przeprowadzone zostały oględziny w terenie z udziałem specjalisty leśnika, które potwierdziły, iż ich stan zdrowotny powoduje zagrożenie bezpieczeństwa dla ludzi oraz mienia.

Projekt uchwały podlega uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, dlatego zwrócono się do RDOŚ o jego uzgodnienie.

Zgodnie z art. 44 ust. 3 powyższej ustawy zniesienie formy ochrony przyrody dokonuje rada gminy w drodze uchwały.

.